

„Politický turista“ Korčok sa už vyfarbil nehoráznym návrhom na ignorovanie vôle väčšiny! Dôrazne varuje politický analytik Eduard Chmelár

- CZ24 News | 23. června 2023

SLOVENSKO: Ivan Korčok sa síce včera v Liberálnom dome ešte pretvaroval, že zatiaľ nie je rozhodnutý uchádzať sa o post prezidenta republiky, už dnes však môžeme rekonštruovať, aký to bude kandidát (a z miesta, kde to oznámil, aj koho to bude kandidát), glosuje politickú situáciu analytik a publicista Eduard Chmelár.

Včerajšia **diskusia v sídle SaS** podľa neho obnažila myšlienkový svet tohto politického turistu, ktorý ako slovenský Joseph Fouché slúžil od roku 1997 všetkým vládnym garnitúram. V tomto jedinom je opakom Zuzany Čaputovej: nemožno mu uprieť skúsenosť, ale ani bezzásadovosť.

To, čo ma v tejto diskusii zarazilo najviac, neboli zahraničnopolitické názory Ivana Korčoka, lebo tie sú dostatočne známe: **Korčok ostro odmieta nielen nezávislosť EÚ od USA, ale dokonca aj akúkoľvek mieru európskej autonómie.**

Prvoradé je pre neho „plniť sľuby“, ktoré sme dali Severoatlantickej aliancii, rozumej slepo poslúchať príkazy Bruselu a Washingtonu. Napokon, bol to práve Ivan Korčok, ktorý odklonil Slovensko z dlhodobej trajektórie pomerne vyváženej zahraničnej politiky, vďaka ktorej sme mali vynikajúce vzťahy s oboma stranami rôznych konfliktov, či už na Západnom Balkáne, medzi Ukrajinou a Ruskom alebo Izraelom a Palestínou.

Skúšku správnosti, že to nie je samozrejmosťou, si môžeme urobiť na susednom Česku, kde to už neplatí. O túto komparatívnu výhodu sme však prišli a

Korčok vychýlil našu zahraničnú politiku z proeurópskej orientácie na jednoznačne proamerickú.

V tomto smere **je ešte nebezpečnejší ako Zuzana Čaputová**, ktorá bola vláčená myšlienkovými pochodmi svojich poradcov, kým Ivan Korčok sa v týchto veciach na rozdiel od nej vyzná.

Šokujúce však bolo, ako účastníci diskusie uvažovali o Slovensku a jeho obyvateľoch. Nebudem sa zoširoka rozpisovať o táraninách bývalého ministra kultúry Ladislava Snopka, ktorý sa prezentoval ako „historik“ (nepoznám žiadne jeho práce), ale preukázal o našich dejinách menej vedomostí ako priemerný stredoškolský študent.

Jeho úvodné slovo, že v našich dejinách nebolo obdobie, kedy by sme sa orientovali na východ, vyvracia cyrilometodská misia, sobášna politika Arpádovcov, všeslovanské snahy národovcov od Kollára až po Vajanského, ale najmä česko-slovenská zahraničná politika po roku 1945, ktorej orientáciu na Sovietsky zväz nepodporovali iba komunisti, ale väčšina politických strán vrátane prezidenta Beneša.

Keby títo ľudia uvažovali o Slovensku poctivo, potom by museli prijať historický fakt, že aj keď sme boli vždy neoddeliteľnou súčasťou západnej civilizácie, geopoliticky sme vždy ležali na rozhraní: či už to bolo rímske impérium, Tatárska ríša, Svätá ríša rímska, Osmanská ríša, Tretia ríša, Sovietsky zväz alebo Európska únia.

Toto civilizačné rozhranie a vplyvy jednotlivých kultúr sú našou základnou komparatívnou výhodou, z ktorej by sme mali ťažiť. Vždy, keď sme sa týmto geopolitickým danostiam vzpierali (či už to bol spor Rastislava a Svätopluka alebo moderné škriepky o náklonnosti k Západu či Východu), boli z toho krvavé konflikty a vodilo sa nám zle.

Účastníci včerašej liberálnej diskusie sa takýmto poznatkom buď vzpierali alebo ich ani nepoznali. Občas bola ich tvrdohlavosť až desivá – napríklad, keď sociológ Michal Vašečka celkom vážne použil príklad, že stredoveká inkvizícia bola založená na pravidlách, ktoré na Východe nemali a aj preto je lepšie patriť na Západ.

Nevšímajme si však **táraniny polovzdelaných hlupákov** aké tam predvádzal napríklad poslanec za SaS Juraj Krúpa. Zamerajme sa na myšlienkový svet mediálne protežovaného favorita budúcoročných prezidentských volieb Ivana Korčoka.

Myšlienkový svet Ivana Korčoka

Ten bol až nervózny z toho, aké majú Slováci názory. Apeloval na to, že ich treba zmeniť alebo ignorovať a ako príklad uviedol Nemecko, kde 80 % občanov chcelo zachovanie nemeckej marky, no kancelár Helmut Kohl napriek tomu presadil euro.

Najviac bol však vytočený z toho, že Slováci majú negatívny vzťah k NATO, odmietajú posilať zbrane na Ukrajinu a nepodporujú americkú zahraničnú politiku, čo si vyhodnotil tak, že po voľbách nám hrozí odklon od Západu.

Ešte aj zvyčajne proamerický Boris Zala sa pokúšal krotiť jeho hystériu a vcelku racionálne mu vysvetľoval, že rozdielne názory, polemika a nesúhlas s niektorými rozhodnutiami ešte neznamená, že Slováci nechcú patriť na Západ, že táto rôznorodosť je naopak súčasťou a podstatou západnej civilizácie.

Ivan Korčok s tým však podráždene nesúhlasil. Jeho postoje sú vlastne tým istým ako vyjadrenia Zuzany Čaputovej, že nerozumie krajine, v ktorej žije. Nezdravo veľký priestor, ktorý venovali účastníci výsledkom prieskumov verejnej mienky, ktorým nielenže nerozumeli, ale **hádali sa, ako názory obyvateľov zmeniť**, svedčia o tom, že títo ľudia by najradšej vymenili národ, že nedokážu akceptovať jeho postoje a vôľu, že uvažujú iba o tom, ako ich zlomiť. Ale to už nie je demokracia, ale manipulácia a autokracia.

Ivan Korčok je pokračovaním politiky marketingových prezidentov inými prostriedkami a pre Slovensko predstavuje ešte väčšie nebezpečenstvo ako Zuzana Čaputová.

Jeho myslenie je rýdzo elitárske, viackrát dal najavo, že pohŕda vidiekom a obyčajnými ľuďmi, že naše problémy sú údajne výsledkom toho, že sa politici orientujú práve na nich.

Viete, aj ja mám rád vysokú kultúru, zbožňujem Leonarda da Vinciho, Raffaela, impresionistov, Beethovena, Berlioza, Tolstého, Goetheho, ale aj nášho Janka Kráľa, Jána Levoslava Bellu či Albína Brunovského. Ale

človek, ktorý sa pozerá na ľudí z výšky, pohŕda nimi a nerozumie im, nemá v demokratickej politike čo robiť.

Čaká nás nerovný zápas o charakter štátu

Z toho, ako novinári tleskali na Korčokovej tlačovke (čo som nevidel nikde inde ako u Kim Čong-una), ako herci zasielali zdravice Zuzane Čaputovej k narodeninám (ako za čias Gottwalda), akým chorým spôsobom demonizujú opozíciu, jasne vidieť, **že títo ľudia nedokážu dodržiavať ani odstup, ani pravidlá.**

Oni nielenže nechcú viesť s nami dialóg, s nimi už ani nie je možný nejaký hodnotový prienik.

Aký zmysel má polemizovať s Denníkom N, ktorý je schopný napríklad napísať, že billboardy Györgyho Gyimesiho šíria proruský naratív "Na strane mieru"? Odkedy je byť za mier proruské?! Má vôbec význam toto vysvetľovať?

Snažia sa nás presvedčiť, že ich princezná je najobľúbenejšia politička v Mliečnej dráhe a prilahlých galaxiách, ale opak je pravdou. Zuzana Čaputová je najnedôveryhodnejšia hlava štátu v strednej a východnej Európe, jej podpora oscilujúca medzi 34 - 42 percentami je na prezidentku žalostne nízka (na porovnanie: Ivan Gašparovič mal v piatom roku svojej funkcie, keď proti nemu nasadili Ivetu Radičovú, podporu 67 % obyvateľov).

Podobné manipulácie môžeme očakávať aj v prípade Ivana Korčoka. Je na voličoch, či sú už dostatočne vyspelí na to, aby sa nenechali zmiasť marketingovými trikmi a lacnou propagandou. Ved' sa len pozrite na to, ako na emócie ľudí stále zaberá Pellegriniho Gery, ktorého nasadzujú vždy, keď potrebujú odvieť pozornosť od podstatných vecí. Taká hlúposť a zaberie vždy...

ZDROJ: FB Eduard Chmelár